

Elżbieta Jaworska

"Pieśni ludu śląskiego ze zbiorów rękopiśmiennych Józefa Lompy", Wrocław 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/41, 250

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/V/ Pieśni ludu śląskiego ze zbiorów rękopiśmiennych Józefa Lompy. Wydał, skomentował i zarysem monograficznym poprzedził Bogdan Zakrzewski. IS w Opolu. Wrocław 1970 s. 468, nrb. 2, zł 105,-

Podstawą edycji 875 tekstów pieśniowych jest rękopis J. Lompy z lat 1841-1846, odnaleziony przez B. Zakrzewskiego w archiwum klasztornym w Dębicy. Wydawca poprzedził teksty studium monograficznym, w którym scharakteryzował zbieractwo śląskich pieśni ludowych w epoce romantyzmu, zrekonstruował zawiłe losy rękopisów Lompy oraz omówił jego warsztat folklorystyczny i zgromadzone teksty. Znaczenie ich dla folklorystyki polskiej jest ogromne ze względu na wczesny okres powstania zbioru oraz wykraczające poza powszechną praktykę romantycznych ludoznawców metody gromadzenia i zapisu tekstów ludowych. Kreśląc sylwetkę Lompy jako przedstawiciela folklorystów wyrosłych z ludu, edytor przedstawił jednocześnie typologię zbieraczy w XIX w.

BP/41

E.J.

/V/ RAWIŃSKI Marian: "Słowo o Jakubie Szeli" Brunona Jasińskiego wobec folkloru. "Pamiętnik Literacki" R.LXII: 1971 z. 1 s. 81-118.

Autor formułuje tezę, iż stosunek Jasińskiego do folkloru podyktowany został zamiarem wszechstronnego przewartościowania - z pozycji marksistowskich - szlacheckiej wersji wydarzeń galicyjskich roku 1846, wersji zakorzeniowej w literaturze historycznej i w beletryście. W efekcie poszerza Jasiński tradycyjne rozumienie relacji folklor-literatura o istotne doświadczenia poetyckie, sięgające, poprzez groteskowy humor tzw. "dziwów abo absurdów", w pokłady ludowej kultury Średniowiecza i Renesansu. Partie analityczne artykułu ukazują wyraźnie to nowatorskie nawiązanie do pieśni chłopskiej i folkloru.

BP/41

M.R.